

Zagreb, 3. lipnja 2022. godine

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Berislavićeva 11
10 000 Zagreb

putem

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
21 000 Split

Podnositelj žalbe: **ZUSAMMEN d.o.o.** sa sjedištem u Splitu (Grad Split), Biskupa Jurja Dobrile 11, OIB: 35332933279

*koje temeljem punomoći zastupa Marko Tomić, odvjetnik u
Odvjetničkom društvu Anđelović, Siketić & Tomić d.o.o. sa sjedištem u
Zagrebu, Gajeva ulica 6 (OIB: 45759796840)*

Predmet: **St-451/2013**, stečajni postupak nad stečajnim dužnikom **CIGLANA-SINJ d.d.** u stečaju, Sinj, OIB: 88402359413 (u daljnjem tekstu: „Stečajni dužnik“)

ŽALBA

protiv rješenja o utvrđivanju troškova unovčenja nekretnina Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 1.St-451/2013-602 od 24. svibnja 2022.g.

punomoć (u spisu), prilozi

(a) Uvod

1. Podnositelj žalbe je razlučni vjerovnik u stečajnom postupku, kao hipotekarni vjerovnik prvog reda prvenstva na sljedećim nekretninama upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Sinj:
 - a) nekretnine upisane u zk.ul.br. 2647 k.o. Sinj, i to **zk.č.br. 918/2**, dvorište neplodno u površini od 16.674 m² te **zk.č.br. 918/9** – dvor i zgrada ukupne površine 694 m² – dvor površine 540 m², upravna zgrada 154 m²; i
 - b) nekretnine upisane u zk.ul.br. 2638 k.o. Sinj: **zk.č.br. 893 ZGR** – sušionica cigle u površini od 2782 m², **zk.č.br. 918/1** – oranica dvor u površini od 3719 m², **zk.č.br. 918/3** – put u

površni od 2074 m², **zk.č.br. 918/4** – betonski plato u površni 3495 m², **zk.č.br. 918/5** – neplodno u površni 762 m², **zk.č.br. 1385 ZGR** -kuća u površni od 548 m², **zk.č.br. 1388 ZGR** – kuća u površni 405 m, **zk.č.br. 1924 ZGR** – zgrada u površni 712 m², **zk.č.br. 1925 ZGR** – rezervoar u površini od 245m², i **zk.č.br. 1939 ZGR** – šupa u površni 860 m².

(u nastavku: „**Nekretnine**“).

Također, Podnositelj žalbe bio je jedini ponuditelj u dražbi radi unovčenja Nekretnina Stečajnog dužnika ovršnom prodajom na usmenoj javnoj dražbi, provedenoj u stečajnom postupku na temelju rješenja od 23. studenoga 2017.g. i zaključka od 10. siječnja 2022.g.

Nakon prodaje Nekretnina na dražbi doneseno je rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: 1St-451/2013-563 od 22. veljače 2022.g, koje je u povodu žalbe Podnositelja žalbe zamijenjeno rješenjem od 5. svibnja 2022.g. („**Rješenje o dosudi**“), kojim su Podnositelju žalbe kao kupcu dosuđene Nekretnine.

Na temelju Rješenja o dosudi, Sud je donio zaključak kojim je pozvao stečajnog upravitelja da dostavi obračun troškova, te nakon dostave obračuna troškova od strane stečajnog upravitelja (22. svibnja i 24. svibnja 2022.g.), Sud je 24. svibnja 2022.g. donosi rješenje kojim je odlučeno o troškovima vezanim za prodaju Nekretnina, koji bi se trebali podmiriti iz utška ostvarenog prodajom Nekretnina („**Rješenje o troškovima**“).

2. Slijedom navedenog, Podnositelj žalbe ovim putem, u otvorenom zakonskom roku, podnosi žalbu protiv Rješenja o troškovima te ga pobija u cijelosti iz sljedećih razloga:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešne primjene materijalnog prava.

(b) Pogrešno utvrđeno činjenično stanje

3. Podnositelj žalbe ističe da obračun troškova nastalih u vezi s prodajom Nekretnina, kako je dostavljen u podnescima stečajnog upravitelja od 22. i 24. svibnja 2022.g nije sastavljen u skladu s odredbama Stečajnog zakona (Narodne novine br. 71/15 i 104/17 – u nastavku: „**Stečajni zakon**“), te da je kao rezultat takvog pogrešnog utvrđenja troškova, trošak *nastao* u vezi s prodajom Nekretnina dosegao gotovo jednu petinu vrijednosti Nekretnina (!).

Činjenično stanje pogrešno je utvrđeno u dijelu u kojem su troškovi postupka od strane stečajnog upravitelja predstavljeni, a potom i u Rješenju o troškovima dosuđeni uzimajući u obzir cijeli stečajni postupak (i gotovo čitavu stečajnu masu – uzimajući u obzir dio nekretnina koje još nisu bile predmet prodaje i unovčenja), a ne samo onaj dio koji predstavlja onaj dio imovine koji je bio predmet prodaje – Nekretnine – u povodu čega je Rješenje o dosudi, a zatim i Rješenje o troškovima, doneseno.

Naveden način obračuna troškova (iz Rješenja o troškovima) protivan je ne samo primjenjivim odredbama Stečajnog zakona, već i ranije zauzetim stajalištima sudova. Tako i stajalište sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2019.g. iz kojeg proizlazi da „*Iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava.*“

Slijedom navedenog, da bi Rješenje o troškovima bilo zakonito i ispravno, bilo je potrebno uzeti u obzir samo one dokumentirane troškove koji su neposredno vezani za unovčenje Nekretnina te, posljedično, razmjerni dio troškova stečajne mase koji se također namiruju iz predmetnih iznosa.

Dokaz: - Izvod iz zapisnika sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. ožujka 2019.g

4. Prije iznošenja razloga zbog kojih su pojedine stavke spornog obračuna troškova neispravne iz aspekta dosljedne primjene (smisla navedenih odredbi) Stečajnog zakona, Podnositelj žalbe prije svega ističe da ne može prihvatiti plaćanje nedokumentiranih troškova ili troškova koji nemaju veze s unovčenjem Nekretnine (niti predstavljaju trošak stečajne mase kako proizlazi iz prakse sudova – kako će u nastavku ove žalbe biti detaljno obrazloženo), odnosno troškova koji se (paušalno i proizvoljno) navode bez podnošenja dokumentacije (dokaza) iz koje se može utvrditi kada su takvi troškovi nastali, u koju svrhu su nastali te koji su točni iznosi i vjerovnici istih.

Isto tako, stečajni upravitelj u svom obračunu troškova nije naveo ukupnu vrijednost imovine u vlasništvu Stečajnog dužnika, već se samo osvrnuo na nekretnine koje su prodavane na temelju zaključka o prodaji od 10. siječnja 2022.g.

Iz ranijih izvješća stečajnog upravitelja, kao i prema podacima dostupnim u zemljišnim knjigama, očito je da Stečajni dužnik u vlasništvu ima još nekretnina, a koje su upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Split, Zemljišnoknjižni odjel Sinj k.o. Karakašica u zk.ul.br. 1278, 1153 i 1315. Iz navedenog proizlazi kako je Sud pogrešno utvrdio činjenično stanje te je posljedično pogrešno primijenio i materijalno pravo koje se odnosi na odmjeravanje troška koji se ne odnosi izravno na predmet unovčenja.

Dokazi:

- verificirani izvadak Općinskog suda u Split, Zemljišnoknjižni odjel Sinj zk.ul.br. 1278 k.o. KARAKAŠICA;
- verificirani izvadak Općinskog suda u Split, Zemljišnoknjižni odjel Sinj zk.ul.br. 1153, k.o. KARAKAŠICA; i
- verificirani izvadak Općinskog suda u Split, Zemljišnoknjižni odjel Sinj zk.ul.br. 1315 k.o. KARAKAŠICA;

5. Radi razjašnjenja argumenta da je Podnositelju žalbe u cijelosti onemogućen bilo kakav pregled *troškova* stečajne mase koji bi se namirivali razmjerno kao i onih koji su navodno nastali u vezi s prodajom Nekretnina, Podnositelj žalbe će se u nastavku očitovati na svaku

stavku obračuna kojeg je, čini se bez ikakvog kritičkog preispitivanja, preuzeo i Sud u Rješenju o troškovima, kako bi ukazao da je gotovo svaka stavka obračuna prije svega nejasno određena, što proizlazi iz nedostatka bilo kakve dokumentacije koja bi ukazivala na povezanost *konkretnog* troška koji (Podnositelj žalbe ne osporava) uobičajeno nastaju u stečajnim postupcima ove vrste s (i) općim troškovima stečajne mase nastalim radi unovčenja cjelokupne stečajne mase, odnosno s (ii) konkretnom prodajom Nekretnina u ovom stečajnom postupku:

(i) trošak opisan kao „SKDD Zagreb“ u iznosu od 50.848,36 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona.

Stečajni upravitelj je uz predmetni obračun podnio presude donesene u korist SKDD-a, donesene radi isplate iznosa dugovanih na temelju Ugovora o članstvu iz 2006.g, a za usluge od 2014.-2015.g, kada je već bio otvoren stečajni postupak nad Stečajnim dužnikom. Nejasno je u kojem su odnosu troškovi utvrđeni u priloženim presudama u korist SKDD-a i troškovi koje stečajni upravitelj ovdje navodi, a koji su, za pretpostaviti je, obračunati za razdoblje od 2014.g. pa do siječnja 2022.g. od strane SKDD-a u iznosu od 56.303,61 kuna kako proizlazi iz spisa, odnosno kako je stečajni upravitelj došao do izračuna troška u iznosu od 50.848,36 kn koji je utvrđen u Rješenju o troškovima.

(ii) trošak opisan kao „Grad Sinj, uređenje voda“ u iznosu od 4.847,47 kn

Podnositelj žalbe osporava navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona.

Također, naknade za uređenje voda su trošak izravno vezan za svaku pojedinu nekretninu stečajnog dužnika, u odnosu na koju je takva naknada specifično i izračunata sukladno parametrima svake pojedine nekretnine.

Prije svega, naknada za uređenje voda se prema primjenjivom pravu izriče za točno određenu nekretninu, ovisno o značajkama i lokaciji konkretne nekretnine. Samim time, takva naknada u stečajnom postupku ne može biti razmjerno odmjerena na način da se uzmu u obzir sve nekretnine. Takve naknade su uvijek vezane za konkretno određenu nekretninu koja je predmet unovčenja.

Slijedom navedenog, da bi Sud bio u mogućnosti pravilno odmjeriti trošak koji je potrebno podmiriti na ime naknade za uređenje voda za konkretno Nekretnine, stečajni upravitelj morao bi mu dostaviti ili račun(e) za naknade za uređenje voda za Nekretnine ili otvorene stavke za iste te naknade iz kojih je vidljivo na koje se nekretnine odnose. Ni u kojem

slučaju, niti je stečajni upravitelj ovlašten potraživati, niti sud dosuditi razmjerni dio troškova po istoj osnovi koji ne terete prodane nekretnine.

(iii) trošak opisan kao „Grad Sinj, uređenje voda“ u iznosu od 1.248,00 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona. U preostalom dijelu, Podnositelj žalbe upućuje na argumentaciju iz prethodne točke (ii) koja se na odgovarajući način primjenjuje i na ovaj dio troškova.

(iv) trošak opisan kao „Grad Sinj, komunalna naknada“ u iznosu od 4.446,00 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona. U preostalom dijelu, Podnositelj žalbe upućuje na argumentaciju iz točke (ii) koja se na odgovarajući način primjenjuje i na ovaj dio troškova.

(v) trošak opisan kao „Grad Sinj, komunalna naknada“ u iznosu od 83.945,01 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona. U preostalom dijelu, Podnositelj žalbe upućuje na argumentaciju iz točke (ii) koja se na odgovarajući način primjenjuje i na ovaj dio troškova.

(vi) trošak opisan kao „Blokade na ž.r. Ciglane d.d. u stečaju (Hep, Min. Financ, Vukušić Lokas d.o.o....)“ u iznosu od 282.303,31 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj pojedinih stavaka tog troška, pri čemu je on naveden kao skupni trošak nekolicine vjerovnika čiji je popis je trotočkom ostavljen kao otvoren, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona.

Prije svega, „*blokade na ž.r.*“ nisu troškovi stečajne mase (čak neovisno jesu li ili ne vezane za Nekretnine), nego činjenično stanje, nastalo u povodu dugovanja prema trećim osobama.

Dakle, da bi se taj trošak, u povodu donošenja Rješenja o dosudi i Rješenja o troškovima pravilno odredio, potrebno je razjasniti o kojim se dospjelim, a neplaćenim dugovanjima konkretno radi te jesu vezani za Nekretnine koje su predmet unovčenja, odnosno u kojem su

omjeru vezani za unovčen dio stečajne mase (Nekretnine) kao opći troškovi stečajne mase te pod daljnjom pretpostavkom da konkretno ti troškovi nisu vezani za neki drugi određeni predmet stečajne mase.

Iz navedenog opisa u obračunu, kojeg je Sud samo preuzeo u Rješenju o troškovima, nije čak jasno ni koji iznos je vezan za koju od upotrebljenih kratica, a kamoli imaju li veze s Nekretninama ili razmjernim dijelom troškova koji se generalno naplaćuju iz stečajne mase.

Tražbina mora biti određena, ili barem odrediva. Paušalno navedene kratice pod naznakom „*blokade na ž.r.*“ ne udovoljavaju uvjetima niti određenosti niti odredivosti, budući da iz istih nije vidljiva ni predmet, ni osnova, ni visina, niti vjerovnik. Samo se, i to spletom okolnosti, može zaključiti tko je dužnik. Na navedeni način utvrđen je trošak od čak 282.303,31 kn (!).

(vii) trošak opisan kao „Odvjetnički ured Vinko Samardžić angažiran u ime i za račun stečajne mase“ u iznosu od 250.000,00 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak u cijelosti s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, niti obračun odvjetničkog troška sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadama i troškovima za rad odvjetnika. Sukladno navedenom nije dokazano da je trošak nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog. Iz navedenog proizlazi da se ne radi o trošku unovčenja kako je određen odredbom čl. 254. Stečajnog zakona.

Nadalje, stečajni upravitelj nije priložio niti jedan račun, odnosno specifikaciju troška punomoćnika Stečajnog dužnika, niti je dostavljena izjava ili druga isprava na temelju koje se nesporno može utvrditi da se punomoćnik odriče ni manje ni više nego 84% troška na kojeg bi u redovnim okolnostima imao pravo, a također se ne može utvrditi niti na koji dio troška bi se navedeno odricanje odnosilo. Imajući u vidu da sud odmjeruje trošak zastupanja u postupku na način da specifikaciju troškova (troškovnik) usporedi sa stanjem predmeta spisa, kako bi utvrdio da je punomoćnik doista poduzeo radnje u postupku, a čiju naknadu u istom postupku traži. Sudovi niti dosuđuju niti utvrđuju trošak na način da punomoćnik u ukupnom iznosu *odmjeri* trošak, bez da pritom specificira svaki pojedini segment tog troška.

Štoviše, iz presuda koje je dostavio sam stečajni upravitelj čak proizlazi sudska praksa po kojoj odvjetničkom uredu angažiranom u stečajnom postupku uopće nije utvrđen trošak za zastupanje stečajnog dužnika zbog činjenica da angažirani ured nije bio uspješan u rješavanju pravne stvari za koju je bio angažiran. Nastavno na navedeno se iz prakse žalbenog suda (pr. odluke *Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-4995/16 od 11.10.2016.g*) može ujedno zaključiti da se u određenim okolnostima odvjetnički trošak ne priznaje, ako odvjetnik svojim radnjama nije ostvario nikakav uspjeh u postupku.

(viii) trošak opisan kao „Računovodstvene usluge od 12. mj. 2013. g do 1.6.2022.g.“ u iznosu od 77.250,00 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, niti su dostavljeni bilo kakvi

računi odnosno specifikacije troška pružatelja usluga. Nadalje, kao i kod prethodne točke (koja se u ovom dijelu odgovarajuće primjenjuje), stečajni upravitelj nije priložio niti jedan račun odnosno specifikaciju troška pružatelja računovodstvenih usluga. Stečajnog dužnika niti je dostavljena izjava ili druga isprava na temelju koje se nesporno može utvrditi da se pružatelj usluga odriče dijela troška koji potražuje, kao niti na koji dio troška bi se navedeno odricanje odnosilo.

(ix) trošak opisan kao „trošak stečajne mase“ u iznosu od 6.271,00 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, odnosno nisu priloženi uredni putni nalozi, sukladno odredbama Pravilnika o porezu na dohodak (NN 10/2017, 128/2017, 106/2018, 1/2019, 80/2019, 1/2020, 74/2020, 138/2020 i 1/2021). Kao rezultat navedenog, stečajni upravitelj obavio je čak 17 službenih putovanja na relaciji Split-Sinj-Split, u udaljenosti većoj od 30 km, a da pritom nije priložena niti jedna isprava (putni nalog) radi opravdanja i dokumentiranja navedenih putovanja.

U odnosu na ostale pružatelje usluga – također paušalno određenih nabrojanjem, bez specifikacije – nisu priloženi bilo kakvi računi pružatelja telekom, Internet ili poštanskih usluga u naznačenom razdoblju od 2013.g. do 2022.g, iz kojih bi se barem donekle mogla utvrditi veza navedenih troškova (ili barem omjer) u odnosu na konkretni stečajni postupak. Slijedom navedenog, nije dokazano da su svi navedeni troškovi uopće nastali odnosno ako su nastali, da su imali veze s unovčenjem Nekretnina. Iz navedenog proizlazi kako isti ne predstavljaju trošak unovčenja kako je određen odredbom čl. 254. Stečajnog zakona.

Zaključno, pogrešno utvrđeno činjenično stanje odnosi se i na utvrđenje vrijednosti unovčene imovine te preostale imovine za unovčenje koja je bitna za obračun neizravnih troškova, s obzirom da se udio neizravnih troškova računa iz omjera vrijednosti Nekretnina i preostale imovine koju je potrebno unovčiti.

Isto tako, iznos od 5.020.969,54 kuna, kojeg stečajni upravitelj navodi kao relevantan za izračun vrijednosti stečajne mase, predstavlja najmanji iznos za koji se skup nekretnina koje se u obračunu označavaju kao nekretnine na lokaciji „Stipanovića Greben Glavice Donje“ mogu prodavati na sljedećem ročištu za prodaju. Stečajni upravitelj je isto tako u obračunu propustio pribrojiti i vrijednost nekretnina u vlasništvu stečajnog dužnika (različitih od Nekretnina) upisanih u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Sinj k.o. Karakašica u zk.ul.br. 1278, 1153 i 1315, ukupne površine preko 10.000 m², pa i iz navedenog proizlazi da izračun razmjernog troška stečajne mase koji bi teretio Nekretnine nikako ne može iznositi naznačenih 53,4%, uzimanih u obzir kod izračuna razmjernog dijela zajedničkih troškova stečajne mase iz Rješenja o troškovima.

(x) direktan trošak opisan kao „trošak komunalne naknade od 20.04.2019.g.“ u iznosu od 58.429,08,00 kn

Podnositelj žalbe prije svega skreće pozornost sudu da troškove opisane pod točkom (x) (a i točkom (xi)) treba razlikovati u odnosu na naknade iste prirode opisane u točkama (ii), (iii), (iv)

i (v) gore, budući da su ove konkretne naknade izravno vezane za Nekretnine, što nažalost ne utječe na činjenicu da je i u odnosu na navedene pogrešno utvrđeno činjenično stanje, kao rezultat povreda pravila vođenja postupka.

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona.

Iako Podnositelj žalbe ne osporava da konkretni troškovi nastaju u odnosu na Nekretnine, da bi Rješenje o troškovima bilo pravilno i zakonito, odnosno da bi obrazloženje Rješenja o troškovima pružalo mogućnost Podnositelju žalbe (kao platitelju) da ima pregled troškova koje je dužan platiti, Sud je trebao utvrditi trošak (konkretno komunalne naknade) pozivajući se na konkretno rješenje o komunalnoj naknadi na temelju kojeg nastaje obveza plaćanja navedenog javnog davanja.

Pored navedenog, bez odgovarajućeg obrazloženja i pozivanja na prateću dokumentaciju, Podnositelj žalbe nema mogućnosti saznanja koji je odnos između naknada gore navedenih pod točkama (iv) i (v) u odnosu na naknadu iz točke (x), odnosno ima li eventualnih preklapanja u navedenim iznosima.

(xi) direktan trošak opisan kao „trošak električne energije HEP“ iznosu od 20.632,57 kn

Podnositelj žalbe osporava prethodno navedeni trošak s obzirom da ni iz obračuna niti iz dostavljene dokumentacije nije vidljiv pravni temelj tog troška, a sukladno navedenom nije dokazano da je nastao u vezi s unovčenjem Nekretnina, kao ni stvarni iznos istog, što znači da kao takav nije izravan ili neizravan trošak unovčenja u smislu odredbe čl. 254. Stečajnog zakona.

Također, navedeni trošak je proturječan i u sukobu s već prethodno obračunatim troškovima blokade računa (točka (vi) ove žalbe), gdje se HEP navodi kao jedan od nekolicine neodređenih vjerovnika koji su blokirali račune Stečajnog dužnika te se obveza prema HEP-u navodi kao opća obveza stečajne mase, dok se ovdje ponovno navodi kao trošak koji tereti izravno Nekretnine.

Navedeno dodatno govori u prilog da sud, prilikom ocjene obračuna stečajnog upravitelja, nije odgovarajuće utvrdio činjenično stanje jer bi u suprotnom i sam uvidio nedostatke u obračunu u smislu navođenja izdataka koji nemaju nikakve veze s Nekretninama te višestrukom ponavljanju jednih te istih troškova pri čemu je propušteno utvrditi ima li preklapanja troška pod ovom točkom s onim opisanim u točki (vi) ove žalbe.

(xii) trošak „nagrada stečajnog upravitelja“ u iznosu od 431.896,08 kn

Pogrešno utvrđen iznos troška stečajnog upravitelja izravno je vezan uz pogrešnu primjenu materijalnog prava, što se obrazlaže u nastavku ove žalbe.

(c) Pogrešna primjena materijalnog prava

Sud je pogrešno primijenio materijalno pravo – odredbe čl. 94. Stečajnog zakona i Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (NN br. 105/15).

Naime Stečajni zakon i Uredba propisuju da stečajni upravitelj ima pravo na nagradu po završetku svih poslova za koje je imenovan, pa stoga stečajni upravitelj u ovom trenutku nema pravo na isplatu nagrade jer nisu ispunjene zakonske pretpostavke za isplatu.

Dokaz: - rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 27.8.2020.g. PŽ-3511/2020

Isto tako, Sud je u dijelu rješenja koji se odnosi na ukupan iznos nagrade koja pripada stečajnom upravitelju po ispunjenju uvjeta propisanih Stečajnim zakonom i Uredbom, propustio utvrditi odnosno voditi računa o ograničenju ukupne nagrade odnosno najvećeg iznosa nagrade stečajnom upravitelju s osnove unovčenja stečajne mase, a koji je ograničen na 630.000,00 kuna. Iz navedenog proizlazi kako bi u slučaju unovčenja imovine stečajnog dužnika u vrijednosti od 10.774.163,79 kuna kako ju u svom prijedlogu određuje stečajni upravitelj, stečajni upravitelj imao pravo na nagradu u ukupnom iznosu od 630.000,00, a uzimajući u obzir omjer koji Sud uzima kao relevantan za izračun u kojem unovčena nekretnina sudjeluje u ukupnoj vrijednosti stečajne mase, to bi značilo da bi stečajni upravitelj za unovčenje Nekretnina imao pravo na nagradu u razmjernom iznosu od 336.420,00 kuna. U predmetnom stečajnom postupku, nedostaju podaci temeljem kojih se može izračunati nagrada – jer visina iste polazi i utvrđuje se prema iznosu ukupno unovčene imovine iz stečajne mase. U trenutku donošenja Rješenja o troškovima nije bilo pretpostavki za utvrđivanje ukupne nagrade stečajnog upravitelja jer bi za isto bile potrebni podaci o tome što će se od preostale ukupne stečajne mase unovčiti i po kojoj cijeni.

Dokazi:

- Sentenca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. rujna 2018.g. - PŽ 4887/2018-2;
- izvod iz zapisnika sa sjednice Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2008; i
- Odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 20. svibnja 2015.g., PŽ-2555/2015-3

(d) Bitne povrede odredaba parničnog postupka

Nastavno na sve navedeno, prilikom donošenja predmetnog Rješenja o troškovima sud je počinio i povredu bitnih odredaba parničnih postupka, prvenstveno iz razloga što su činjenice o troškovima postupka utvrđene bez da su potkrijepljene odgovarajućim dokazima, na način da je dokument obračuna, koji u pravnom smislu čini samo izjavu stečajnog upravitelja, uzet kao jedini dokaz i isključivi autoritet u utvrđivanju troškova stečajnog postupka, bez ispitivanja pripadajuće dokumentacije te utvrđivanja može li se takav trošak uopće smatrati troškom unovčenja kako je određen člankom 254. Stečajnog zakona.

Također, čak i ni dokument obračuna troškova stečajnog upravitelja nije konkluzivno sastavljen, s obzirom da on mjestimice sadržava potpuno proturječne stavke. Tako se trošak komunalne naknade i trošak HEP-a navode u dvostrukom iznosu, prvi put kao neizravni troškovi koji općenito terete stečajnu masu (tablica koja se navodi pod rednim brojem 1. u obračunu troškova), a na kraju se ponovno zaračunavaju i kao izravni troškovi koji terete Nekretnine.

Iz navedenog je jasno kako je u donošenju Rješenja o troškovima počinjena bitna povreda postupovnih odredbi s obzirom da je sud pri izradi rješenja dužan brižljivo proučiti sve dokaze kako bi utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke o meritumu, međutim, iz obrazloženja donesenog rješenja proizlazi da je jedini dokaz koji je sud uzeo u obzir pri odlučivanju o troškovima postupka upravo obračun stečajnog upravitelja koji je prvenstveno sam sebi proturječan, ali i neodređen te kao takav ne bi mogao služiti kao valjani dokaz činjenica u postupku.

Na koncu, sve navedeno utječe na nedostatke u obrazloženju Rješenja o troškovima, koje bi Podnositelju žalbe trebalo pružiti konkluzivne razloge koji leže iza odluke Suda. Suprotno navedenom, obrazloženje Rješenja o troškovima samo prenosi i citira obračun stečajnog upravitelja, bez ikakvog kritičkog preispitivanja bilo koje od pojedinih stavki ili, ako je Sud iz nekog razloga bio mišljenja da za preispitivanjem pojedinih stavki nema potrebe, tada se nedostaci u obrazloženju Rješenja o troškovima očituju u nedostatku navođenja razloga radi kojih smatra da niti jedan od troškova navedenih u obračunu stečajnog upravitelja nije potrebno podložiti preispitivanju.

(e) Zaključak

Slijedom svega navedenog, Podnositelj žalbe predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da preinači pobijano Rješenje, te donose odluku o troškovima unovčenja, sukladno ispravama dostupnim u spisu, odnosno podredno, ako smatra da nema temelja za donošenje meritorne odluke, da ukine pobijano rješenje 1.St-451/2013-602 od 24. svibnja 2022.g. i uputi prvostupanjski sud da u ponovljenom postupku utvrdi temeljem stanja spisa, za koje u obračunu navedenih troškova postoji pravni temelj te sukladno odgovarajućem pravnom temelju utvrdi koji od takvih troškova se mogu smatrati troškovima unovčenja Nekretnina, kako je određeno odredbom članka 254. Stečajnog zakona.

Za Podnositelja žalbe:

Marko Tomić, odvjetnik